

Vall del torrent de can Gurri

Santa Maria de Martorelles

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Extrem de tramuntana del terme municipal, 08106
Emplaçament	A l'extrem de tramuntana del terme municipal, orientació NO-SE
Alçada:	396m

Coordenades:

Latitud:	41.5225
Longitud:	2.26461
UTM Est (X):	438643
UTM Nord (Y):	4597023

Classificació

Número de fitxa	08256-111
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Can Rosanes / Can Roscatlló](#)

[Can Ros / Can Ros Carló](#)

[Can Xicola](#)

[Ca la Treseta / Ca la Tereseta](#)

[Bassa de can Girona / Safareig Rodó](#)

[Font de can Gurri / Font d'en Gurri](#)

[Font de ca la Treseta / Font del Llorer / Font del Llorerer](#)

[Font de can Santpare](#)

[Font de la Mercè](#)

[Font del Racó / Font Piera](#)

[Parc de la Serralada Litoral / EIN la Conreria-Sant Mateu-Céllecs](#)

Descripció

Vall situada a la banda de tramuntana del terme municipal de Santa Maria de Martorelles, entre la masia de can Girona i el coll de la font de can Gurri. Segueix en bona part el recorregut del torrent de can Gurri, que li dóna nom, i les seves terres pertanyen als municipis de Santa Maria de Martorelles, Montornès i Vallromanes. El relleu que recorre la vall va dels 450 metres del punt més alt fins als 180 metres de la part més baixa. La part més estreta de la vall és el tram inicial, des de la masia fins a la font de la Mercè, caracteritzada per la verneda del Sot dels Arbres per exemple. A partir de la font, donat l'aiguabarreig de diversos torrents que s'uneixen, la vall s'eixampla. Els punts limítrofs d'aquesta part més ampla van des del turó del castell de Sant Miquel, al nord-oest, fins al turó de Castellruf, al sud-est. Els sòls són majoritàriament granítics intercalats amb dics i filons de quars i d'altres minerals. La meteorització del granit, que la converteix en sauló, s'acumula als peus dels vessants donant lloc a diverses pedreres, avui en dia abandonades. Pel que fa a la vegetació, cal dir que és típica de la regió mediterrània, amb domini de l'alzinar i el marfull, i dividida en boscos, brolles i garrigues. Quant a la fauna, cal dir que està determinada per la densitat de la vegetació que es dóna en certes zones. Així trobem tant ratolins de bosc i tudons com salamandres, guineus, porcs senglars, etc.

Observacions:

La vall està situada dins dels límits del Parc de la Serralada Litoral.

Història

Tot i que en l'actualitat aquesta vall està pràcticament deshabitada, era una de les zones del terme municipal amb més presència humana entre els segles XVIII i XX. El carboneig, l'explotació de les pedreres i la gran quantitat d'aigua que s'hi podia trobar feien que la vall fos apta per desenvolupar aquestes activitats econòmiques i també per residir-hi. Bona mostra d'això són les masies enrunades que encara s'hi conserven, així com la gran quantitat de fonts, les restes d'antigues carboneres i les pedreres en estat d'abandó actualment.

Bibliografia

GORDI I SERRAT, Josep (1984). Boscos i brolles del Vallès: aproximació a la vegetació del Torrent de can Gurri. Argentona: L'Aixernador, edicions argentonines.

